

מסכת נדרים

פרק ב

א. ואלו מתרין. חלין שאכל לך, כבשר חזיר, פַּעְבּוּדָה זָרָה, כַּעֲזוֹרוֹת לְבוּבִין, כְּנִבְלוֹת, כְּטִירְפוֹת, כְּשִׁקְצִים, כְּרִמְשִׁים, כְּחִלַּת אֶהָרֹן וְכִתְרוֹמָתוֹ, מִתֵּר. הָאוֹמֵר לְאִשְׁתּוֹ, הִרִי אִתִּי עָלִי כָּאִמָּא, פּוֹתֶחֱתִין לוֹ פֶּתַח מִמָּקוֹם אֲחֵר, וְשֵׁלָא יָקֹל רִאשׁוֹ לְכָךְ. קוֹנָם וְשֵׁאִינִי יָשׁוּן, וְשֵׁאִינִי מְדַבֵּר, וְשֵׁאִינִי מְהִלָּךְ, הָאוֹמֵר לְאִשְׁתּוֹ, קוֹנָם וְשֵׁאִינִי מְשִׁמֵּשֶׁךְ, הִרִי זֶה בְּלֹא יַחַל דְּבָרוֹ. וְשִׁבּוּעָה וְשֵׁאִינִי יָשׁוּן, וְשֵׁאִינִי מְדַבֵּר, וְשֵׁאִינִי מְהִלָּךְ, אָסוּר:

ב. קָרְבֵּן לֹא אָכַל לָךְ, קָרְבֵּן וְשֵׁאִכַל לָךְ, לֹא קָרְבֵּן לֹא אָכַל לָךְ, מִתֵּר. וְשִׁבּוּעָה לֹא אָכַל לָךְ, וְשִׁבּוּעָה וְשֵׁאִכַל לָךְ, לֹא וְשִׁבּוּעָה לֹא אָכַל לָךְ, אָסוּר. זֶה חֹמֶר בְּשִׁבּוּעוֹת מִבְּנֵדְרִים. וְחֹמֶר בְּנֵדְרִים מִבְּשִׁבּוּעוֹת, כִּי־צַד, אָמַר, קוֹנָם סֶכֶּה וְשֵׁאִנִי עוֹשֶׂה, לוֹלֵב וְשֵׁאִנִי נוֹטֵל, תִּפְלִין וְשֵׁאִנִי מִנִּית, בְּנֵדְרִים אָסוּר, בְּשִׁבּוּעוֹת מִתֵּר, וְשֵׁאִין נִשְׁכָּעִין לַעֲבֹר עַל הַמִּצְוֹת:

ג. יש נָדָר בְּתוֹךְ נָדָר, וְאִין שְׁבוּעָה בְּתוֹךְ שְׁבוּעָה. כִּיצַד, אָמַר הָרִינִי נָזִיר אִם אֲכַל, הָרִינִי נָזִיר אִם אֲכַל, וְאֲכַל, חֵיב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. שְׁבוּעָה שְׁלֵא אֲכַל, שְׁבוּעָה שְׁלֵא אֲכַל, וְאֲכַל, אִינוּ חֵיב אֶלָּא אַחַת:

ד. סֵתָם נִדְרִים לְהַחֲמִיר, וּפְרוּשִׁם לְהַקּוּל. כִּיצַד, אָמַר הָרִי עָלַי כְּבִשֹׁר מְלִיחַ, כִּיִּין נֶסֶךְ, אִם שֶׁל שְׁמִים נָדָר, אָסוּר. אִם שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה נָדָר, מִתֵּר. וְאִם סֵתָם, אָסוּר. הָרִי עָלַי כְּחֶרֶם, אִם כְּחֶרֶם שֶׁל שְׁמִים, אָסוּר. וְאִם כְּחֶרֶם שֶׁל כְּהֻנִּים, מִתֵּר. וְאִם סֵתָם, אָסוּר. הָרִי עָלַי כְּמַעֲשֹׂר, אִם כְּמַעֲשֹׁר בְּהֵמָה נָדָר, אָסוּר. וְאִם שֶׁל גֵּרוֹן, מִתֵּר. וְאִם סֵתָם, אָסוּר. הָרִי עָלַי כְּתְרוּמָה, אִם כְּתְרוּמַת הַלְשָׁכָה נָדָר, אָסוּר. וְאִם שֶׁל גֵּרוֹן, מִתֵּר. וְאִם סֵתָם, אָסוּר, דִּבְרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, סֵתָם תְּרוּמָה בִּיהוּדָה אָסוּרָה, בַּגָּלִיל מִתְּתַר, שְׂאִין אֲנָשִׁי גָלִיל מְכִירִין אֶת תְּרוּמַת הַלְשָׁכָה. סֵתָם חֲרָמִים, בִּיהוּדָה מִתְּתִיר, וּבַגָּלִיל אָסוּרִין, שְׂאִין אֲנָשִׁי גָלִיל מְכִירִין אֶת חֲרָמֵי הַכְּהֻנִּים:

ה. נָדָר בְּחֶרֶם וְאָמַר, לֹא נִדְרָתִי אֶלָּא בְּחֶרֶמוֹ שֶׁל יָם. בְּקֶרְבָּן, וְאָמַר, לֹא נִדְרָתִי אֶלָּא בְּקֶרְבָּנוֹת שֶׁל מַלְכִּים. הָרִי עֲצָמֵי קֶרְבָּן, וְאָמַר, לֹא נִדְרָתִי אֶלָּא בְּעֶצֶם שֶׁהִנַּחְתִּי לִי לְהִיּוֹת נוֹדֵר בּוֹ. קוֹנָם אִשְׁתִּי נִהְיִית לִי, וְאָמַר לֹא נִדְרָתִי אֶלָּא בְּאִשְׁתִּי הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁגִּירָשְׁתִּי, עַל כָּלָּן אִין נִשְׁאָלִים לָהֶם. וְאִם נִשְׁאָלוּ, עוֹנִשִּׁין אוֹתָן וּמִחֲמִירִין

עֲלֵיהֶן, דְּבַר רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, פּוֹתְחִין לָהֶם פֶּתַח
בְּמָקוֹם אֲחֵר, וּמְלַמְּדִים אוֹתָן כִּי לֹא יִנְהָגוּ קְלוּת רֹאשׁ בַּנְּדָרִים:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org